

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mráky, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **Ing. J. Ch., Ph.D.**, zastoupená advokátem JUDr. Kristiánem Lékem, Seifertova 2919/12, Praha 3, proti žalovanému: **nejvyšší státní tajemník**, Jindřišská 967/34, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2025, čj. MV-134922-5/SR-2025, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 6. 2026, čj. 15 Ad 17/2025-100, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

Návrh žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Státní tajemník Ministerstva zahraničních věcí rozhodnutím ze dne 7. 7. 2025 zařadil žalobkyni podle § 75 odst. 2 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, k výkonu služby na jiné služební místo. Žalobkyně podala proti rozhodnutí odvolání. Žalovaný zamítl odvolání rozhodnutím ze dne 26. 9. 2025, napadené rozhodnutí změnil pouze tak, že dnem nástupu určil den následující po dni doručení tohoto rozhodnutí. Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu k městskému soudu, jenž zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[2] Žalovaný (*stěžovatel*) se proti rozsudku městského soudu brání kasační stížností, se kterou spojil návrh na přiznání odkladného účinku. V návrhu uvedl, že žalobkyně je zařazena na služební místo ve 12. platové třídě. Městský soud v závěru svého rozsudku uložil stěžovateli povinnost, aby pro žalobkyni vyhledával vhodná volná služební místa přednostně ve 13. platové třídě. Přitom má vzít v úvahu okolnost, že žalobkyně je oznamovatelkou podle zákona o ochraně oznamovatelů. Proto má v řízení postupovat tak, aby vyloučil hrozbu či pokus o odvetné opatření ve formě převedení na nižší pozici a snížení platu. Za situace, kdy není rozhodnuto o kasačních stížnostech stěžovatele proti rozhodnutím týkajícím se zařazení žalobkyně mimo výkon služby a skončení jejího služebního poměru, odporuje takový postup principu právní jistoty. Opětovné zařazení žalobkyně podle napadeného rozsudku by mělo negativní vliv na ostatní zaměstnance v obdobném postavení. S ohledem na jednotný a zákonný systém odměňování státních zaměstnanců by služební orgán musel v důsledku rozsudku městského soudu rozhodovat o převádění státních zaměstnanců zařazených na překlenovacích služebních místech na

služební místa ve vyšších platových třídách. Navrácení vyplacených finančních prostředků v případě zrušení napadeného rozsudku by mohlo být spojeno s významnými právními a faktickými obtížemi. Stěžovatel je přesvědčen, že kasační stížnost zpochybňuje samotný základ celého případu.

[3] Žalobkyně s návrhem nesouhlasí. Uvedla, že během svého působení na zastupitelském úřadě v Rabatu byla zařazena na služební místo ve 13. platové třídě. Po odvolání z Rabatu byla zařazena na služební místo ve 12. platové třídě. Podle žalobkyně nemůže stěžovateli vzniknout výkonem napadeného rozsudku žádná újma. Zařazení zaměstnance na vhodné služební místo ve vyšší platové třídě je běžný personální úkon. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by naopak vznikla újma žalobkyni tím, že by došlo k porušení důležitého veřejného zájmu, který spočívá v ochraně osob oznamujících porušení práva a zákazu odvetných opatření vůči nim.

[4] Kasační stížnost nemá v projednávané věci odkladný účinek, který by vyplýval ze zákona. NSS ho však může přiznat, jsou-li společně splněny tři základní předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí pro stěžovatele znamenají újmu; 2) újma je pro stěžovatele nepoměrně větší než újma, která přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem (§ 73 odst. 2 s. ř. s.). Břemeno tvrzení a břemeno důkazní ohledně naplnění těchto podmínek nese stěžovatel.

[5] Žalovaný může navrhnout přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ze stejných důvodů jako žalobce. S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nepoměrně větší újmě (usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS). V usnesení ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS (bod 30), rozšířený senát objasnil, že *„újmou žalovaného nebude ohrožení jakéhokoliv veřejného zájmu, resp. veřejného zájmu v širším slova smyslu, tj. např. zájmu na obecném výběru daní, na jednotném postupu správních orgánů či na procesně hladkém průběhu řízení. Ohrožení veřejného zájmu nemůže zpravidla představovat ani přiznání a vyplacení určité částky důchodu. Náklady důchodového pojištění jsou součástí nákladů státního rozpočtu; s ohledem na jeho rozsah a obsah je i případné vyplacení neprávem přiznané dávky újmou spíše zanedbatelnou“*.

[6] Stěžovatel odůvodnil svůj návrh především obavou z obtíží, které by představovalo navrácení finančních prostředků v případě zrušení napadeného rozsudku poté, co by žalobkyni přeřadil do vyšší platové třídy, jak mu městský soud uložil. Hrozbu takové újmy však nelze vzhledem k poměrům stěžovatele považovat za natolik významnou, aby dosahovala intenzity požadované pro přiznání odkladného účinku (viz citované usnesení 10 Ads 99/2014-58 výše). Současně NSS zdůrazňuje, že stěžovateli byla uložena povinnost vyhledávat vhodná volná služební místa přednostně ve 13. platové třídě pouze ve vztahu k žalobkyni, nikoli i vůči zaměstnancům v obdobném postavení. Takový důsledek z napadeného rozsudku přímo neplyne. Proto ani tento argument nesvědčí přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[7] Stěžovatel netvrdí žádnou nepoměrně větší újmu, která mu může vzniknout. Tu nelze spatřovat pouze v tom, že by následoval názor městského soudu a v souvislosti s tím by mu mohly vzniknout nějaké komplikace. NSS tak dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nejsou

pokračování

splněny, proto návrhu nevyhověl. Současně dodává, že usnesení o (ne)přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je pouze rozhodnutím předběžné povahy a nelze na jeho základě předjímat, jak bude rozhodnuto o kasační stížnosti samotné.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. srpna 2026

Ondřej Mrákota
předseda senátu